

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDU PRE VEREJNÚ SLUŽBU EURÓPSKEJ ÚNIE (prvá komora)
z 26. marca 2015

Vec F-26/14

**Panagiotis Stamoulis
proti
Európskemu parlamentu**

„Verejná služba — Akreditovaní parlamentní asistenti — Žiadosť o pomoc — Psychické obťažovanie“

Predmet: Žaloba podaná podľa článku 270 ZFEÚ uplatniteľného na Zmluvu ESAE na základe jej článku 106a, ktorou P. Stamoulis navrhuje zrušenie implicitného rozhodnutia Európskeho parlamentu zamietajúceho jeho žiadosť o pomoc z 13. februára 2013, zrušenie rozhodnutia z 18. decembra 2013 zamietajúceho jeho sťažnosť podanú 26. augusta 2013, ako aj zaviazanie Parlamentu, aby mu uhradil sumu 7 500 eur ako náhradu majetkovej ujmy a sumu 50 000 eur ako náhradu nemajetkovej ujmy

Rozhodnutie: Rozhodnutie Európskeho parlamentu implicitne zamietajúce žiadosť o pomoc z 13. februára 2013, ktorú podal P. Stamoulis, sa zrušuje. Rozhodnutie Európskeho parlamentu z 18. decembra 2013 zamietajúce sťažnosť z 26. augusta 2013, ktorú podal P. Stamoulis, sa zrušuje. Európsky parlament je povinný zaplatiť pánovi Stamoulisovi sumu 45 785,29 eura. Európsky parlament znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vynaložil P. Stamoulis.

Abstrakt

1. *Úradníci — Psychické obťažovanie — Zdroj obťažovania — Údajný obťažovateľ — Člen Európskeho parlamentu — Zahrnutie*
(Služobný poriadok úradníkov, článok 12a ods. 1 a 2)

2. *Úradníci — Povinnosť administratívy poskytnúť pomoc — Vykonalie v oblasti psychického obťažovania — Identifikácia obťažovateľa — Rozsah povinnosti poskytnúť pomoc*
(Služobný poriadok úradníkov, články 12a, 24 a článok 90 ods. 2; Charta základných práv Európskej únie, článok 31 ods. 1)

3. *Úradníci — Povinnosť starostlivosti prislúchajúca administratíve — Zásada riadnej správy vecí verejných — Rozsah — Žiadosť o pomoc týkajúca sa údajného psychického obťažovania — Skutočnosť, ktoré treba zohľadniť pri prijatí rozhodnutia*
(Služobný poriadok úradníkov, články 12a a 24)

1. Práva vyplývajúce z článku 12a služobného poriadku úradníkov sa uplatňujú vtedy, keď je obťažovateľ členom Európskeho parlamentu. Hoci je pravda, že článok 12a ods. 1 služobného poriadku sa uplatňuje iba na úradníkov, rovnako je pravda, že druhý odsek tohto ustanovenia odkazuje

úradníka, ktorý je obeťou psychického obťažovania bez akéhokoľvek spresnenia týkajúceho sa zdroja tohto obťažovania. Z toho vyplýva, že prvý odsek tohto ustanovenia ako taký nezakazuje Parlamentu, aby konal v prípade, keď je údajný obťažovateľ členom tejto inštitúcie.

(pozri bod 36)

Odkaz:

Súd pre verejnú službu: rozsudok CH/Parlament, F-129/12, EU:F:2013:203, bod 51

2. Podľa vnútorných pravidiel Európskeho parlamentu týkajúcich sa poradného výboru pre obťažovanie a jeho predchádzanie na pracovisku, akonáhle úradník alebo zamestnanec inštitúcie predloží vec poradnému výboru pre obťažovanie, má tento výbor osobitnú právomoc pri vykonávaní ustanovení článku 12a služobného poriadku v jednotlivých prípadoch, pričom medzi jeho úlohy patria predovšetkým podľa článku 5 týchto pravidiel práve úlohy zabrániť a/alebo zastaviť každé správanie, ktoré je obťažovaním a v tejto súvislosti pracuje v súlade s článkom 7 tých istých pravidiel „úplne autonómne, nezávisle a dôverne“.

Zvlášť z článkov 10 a 11 vnútorných pravidiel vyplýva, že predloženie veci poradnému výboru pre obťažovanie úradníkom alebo zamestnancom inštitúcie nie je podmienené predložením aspoň neúplného dôkazu umožňujúceho dospieť k záveru o obťažovaní a že naopak, akonáhle je mu vec predložená, je tento výbor povinný plniť úlohy, ktoré mu boli zverené bez toho, aby ich plnenie bolo podmienené akýmkoľvek predchádzajúcim rozhodnutím menovacieho orgánu, okrem prípadu, ak samotný výbor predloží vec v tomto zmysle menovaciemu orgánu najmä podľa článku 14 vnútorných pravidiel.

Je teda zjavným porušením vnútorných pravidiel na jednej strane, odmietnutie právomoci poradného výboru s odôvodnením, že údajný obťažovateľ akreditovaného parlamentného asistenta bol jeho príslušným poslancom, hoci takéto vylúčenie právomoci uvedené pravidlá vôbec neupravujú, a na druhej strane, zamietnutie sťažnosti dotknutej osoby Parlamentom s tvrdením, že obvinenia z obťažovania vznesené dotknutou osobou pred uvedeným výborom na základe článku 9 uvedených pravidiel neboli podložené nijakým neúplným dôkazom, hoci tieto pravidlá nikde neuvádzajú takúto podmienku prípustnosti pre vybavenie žiadosti zo strany poradného výboru pre obťažovanie.

Z toho rovnako vyplýva, že podľa článku 90 ods. 1 tretej vety služobného poriadku sa situácia, keď poradný výbor pre obťažovanie neodpovie na žiadosť podanú zamestnancom, rovná implicitnému rozhodnutiu o zamietnutí orgánom oprávneným uzatvárať pracovné zmluvy.

Ani cieľ, ani obsah vnútorných pravidiel nemôže odôvodniť výklad, podľa ktorého by poradný výbor pre obťažovanie nemal právomoc vypočúť akreditovaného parlamentného asistenta, ktorý sa domnieva, že je obeťou obťažovania a preskúmať žiadosť o pomoc, ktorú v tejto súvislosti podal.

Treba navyše zdôrazniť, že iný výklad by zbavoval článok 12a služobného poriadku akéhokoľvek potrebného účinku a zmaril by ochranu zabezpečenú týmto ustanovením akreditovaným parlamentným asistentom proti psychickému obťažovaniu, ktorého obeťami môžu byť zo strany poslancov. Takýto výsledok by však bol v zjavnom rozpore s cieľom a pôsobnosťou tohto ustanovenia služobného poriadku, ako sa s článkom 31 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie, ktorý výslovne stanovuje, že každý pracovník má právo na pracovné podmienky, ktoré zohľadňujú jeho zdravie, bezpečnosť a dôstojnosť.

(pozri body 40 – 43, 46 a 47)

Odkaz:

Súd pre verejnú službu: rozsudok CH/Parlament, EU:F:2013:203, bod 59

3. Povinnosť starostlivosti administratívy voči jej zamestnancom, ako aj zásada riadnej správy vecí verejných, znamenajú najmä to, že príslušný orgán pri rozhodovaní o žiadosti zamestnanca o pomoc podľa článku 24 služobného poriadku prihliada na všetky skutočnosti, ktoré môžu ovplyvniť jeho rozhodnutie, a pritom zohľadňuje nielen záujem služby, ale aj záujem dotknutého zamestnanca.

Z toho vyplýva, že administratíva nemôže zamietnuť žiadosť o pomoc týkajúcu sa údajného obťažovania domnievajúc sa, že dotknutý zamestnanec nepredložil neúplný dôkaz vznesených obvinení, keď je preukázané, že administratíva má k dispozícii iné skutočnosti, ktoré môžu predstavovať nepriame dôkazy údajného obťažovania. Keď administratíva prijíma rozhodnutie podľa článku 24 služobného poriadku, je povinná zohľadniť všetky skutočnosti, ktoré môžu ovplyvniť jej rozhodnutie o takejto žiadosti.

Parlament, ktorý má k dispozícii informácie, ktoré predstavujú nepriame dôkazy spôsobilé vyvolať vážne pochybnosti o tom, či boli splnené podmienky stanovené článkom 12a služobného poriadku, nerešpektoval svoju povinnosť starostlivosti voči dotknutému zamestnancovi, keď zamietol jeho sťažnosť proti implicitnému zamietnutiu jeho žiadosti o pomoc z jediného dôvodu, že tento zamestnanec nepredložil aspoň neúplný dôkaz údajného obťažovania, a to dokonca bez toho, aby preskúmal, či by v prípade predloženia takýchto dôkazov bolo namieste prijať vhodné opatrenia, najmä vykonať vyšetrovanie s cieľom prípadne preukázať existenciu skutočností, ktoré boli dôvodom jeho sťažnosti a odstrániť pochybnosti o dodržaní vyššie uvedených ustanovení služobného poriadku.

(pozri body 51, 52, 56 a 57)

Odkaz:

Súd pre verejnú službu: rozsudky Klug/EMEA, F-35/07, EU:F:2008:150, bod 67; Donati/ECB, F-63/09, EU:F:2012:193, bod 94, a Radelet/Komisia, F-7/13, EU:F:2014:217, bod 97